

έόντα ν ὕ ν, γῆ καὶ ὕδωρ καὶ ἀήρ καὶ πῦρ Δημόκριτος 175.2-4 οἱ δὲ θεοὶ τοῖσι ἀνθρώποισι διδοῦσι τὰγαθὰ πάντα καὶ πάλαι καὶ ν ὕ ν ... οὐ<τε> πάλαι οὔτε ν ὕ ν θεοὶ ἀνθρώποισι δωροῦνται. || Δημόκριτος 10 ἔτεῃ μὲν ν ν ν ὅτι οἶον ἕκαστον ἔστιν <ῆ> οὐκ ἔστιν οὐ συνίμεν, πολλαχῇ δεδήλωται.

νὺξ 1 (συνών. σκότος, ἀντίθ. φῶς). Σκότος/σκοτάδι, darkness, Παρμενίδης 8.59 ἀτὰρ κἀκεῖνο κατ' αὐτὸ τὰντία ν ὕ κ τ' ἀδαῆ, πυκινὸν δέμας ἐμβριθές τε 9.1-3 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα φάος καὶ ν ὕ ξ ὀνόμασται καὶ τὰ κατὰ σφετέρως δυνάμεις ἐπὶ τοῖσί τε καὶ τοῖς, πᾶν πλέον ἐστὶν ὁμοῦ φάος καὶ ν ν κ τ ὁ ς ἀφάντου ἴσων ἀμφοτέρων, ἐπεὶ οὐδετέρω μετὰ μηδὲν 12.2 αἱ γὰρ στεινότεραι πληντο πυρὸς ἀκρήτοιο, αἱ δ' ἐπὶ ταῖς ν ν κ τ ὁ ς, μετὰ δὲ φλογὸς ἴεται αἴσα **2** (συνών. εὐφρόνη, ἀντίθ. ἡμέρα, ἡμαρ). Νύχτα, night, Ἐμπεδοκλῆς 48 ν ὕ κ τ α δὲ γαῖα τίθησιν ὕφιστα μένη φαέεσσι 49 ν ν κ τ ὁ ς ἐρημαῖης ἀλαώπιδος 84.2 ὥς δ' ὅτε τις πρόοδον νοέων ὠπλίσσατο λόχον χειμερίην διὰ ν ὕ κ τ α Διογένης 3.3 οὐ γὰρ ἄν ... οἷον τε ἦν οὕτω δεδάσθαι ἄνευ νοήσιος, ὥστε πάντων μέτρα ἔχειν, χειμῶνός τε καὶ θέρους καὶ ν ν κ τ ὁ ς καὶ ἡμέρας καὶ ὑετῶν καὶ ἀνέμων καὶ εὐδῶν Δημόκριτος 209 αὐταρκείη τροφῆς σμικρὴ ν ὕ ξ [?] οὐδέποτε γίνεται. || Παρμενίδης 1.11 ἔνθα πύλαι Ν ν κ τ ὁ ς τε καὶ Ἡματός εἰσι κελεύθων. Πρβλ. ζοφερόν, λαμπρός.

νωθρῶς. Νωθρῶς/βραδέως, sluggishly/slowly, Ἀρχύτας 1.27 αἱ γὰρ τις ῥάβδον λαβὼν κινεῖ ν ω θ ρ ῶ ς τε καὶ ἀσθενέως.

νῶμα. Βλ. νόημα.

νωμαῖν. Διακινῶ/περιφέρω, move/carry round, Παρμενίδης 7.4 ν ω μ αῖ ν ἄσκοπον ὄμμα καὶ ἠχήεσαν ἀκουήν.

νώνυμος. Ἀνώνυμος/δίχως ὄνομα, anonymous, Δημόκριτος 26 πολύσημον ... ἰσόρροπον <... μετώνυμον> ... ν ὥ ν ν μ ο ν.

νῶσαι. Βλ. νοεῖν.

νωτιαῖος. Νωτιαῖος, vertebral, Διογένης 6.2-8-41 παρὰ τὴν ν ω τ ι αῖ α ν ἄκανθαν ... περὶ αὐτὴν τὴν ν ω τ ι αῖ α ν ἄκανθαν ... διὰ τοῦ ν ω τ ι αῖ ο υ μνελοῦ. Πρβλ. νῶτος-ον, μυελός.